

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 529 יום ה' 25 בפברואר 2010

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

ועדת הכספים לרשות המסים: דונו בהוצאות האש"ל מחדש

◆ מנהל רשות המסים **מר יהודה נסרדישי** אמר, כי התקיים בנושא דיון בוועדת הכספים לפני מספר שנים והוחלט שלא לבטל את התקנה, אך גם לא עודכן הסכום, שכן "הייתה הסכמה שבשתיקה כי התקנה הזאת ראויה להתבטל מן העולם". נסרדישי ציין, כי בבג"ץ דורשים התובעים את עדכון התקנה רטרואקטיבית משנת 1985 וכי הדבר יכול לעלות לקופת המדינה 640 מיליון ₪. לסיכום הדיון אמר יו"ר הוועדה ח"כ גפני, כי הוועדה מתנגדת לבטל את תקנת האש"ל לחלוטין ללא הצעה אחרת וביקש מהרשות לדון בנושא בצורה מקצועית ולהביא לועדה חלופות אחרות.

◆ ביום 24.2.10 התקיים **בוועדת הכספים** דיון בנושא בקשתו של שר האוצר לבטל את תקנת רשות המסים הקובעת הטבת אש"ל בסך כ-3 שקלים ליום לעובד בהתאם לקריטריונים מסוימים שנקבעו עוד בשנת 1985. יו"ר ועדת הכספים ח"כ **הרב משה גפני** ציין, כי מאז שנקבעה התקנה, לא עודכן הסכום לאש"ל כלל ונותר בסכום הזעום, ובשל כך הוגש בג"ץ בנושא הדורש החזר רטרואקטיבי לעובדים על האש"ל לכל השנים האחרונות מאז 1985. כמו כן ציין ח"כ גפני לרשות המסים, כי **"לא נבטל את הטבת האש"ל הקיימת לעובדים ללא חלופה אחרת"**

הסטת המועד האחרון להגשת דוחות 2008 במסגרת נוהל מתן ארכות

מתן ארכות להגשת דוחות מס הכנסה לשנת המס 2008, כדוח שהוגש במועד לעניין מדידת הארכות. לאור האמור, משרדי השומה יפתחו ב- 2.3.10 עד השעה 19:00, לצורך הגשת הדוחות ולא בתאריך ה- 28.2.10, כפי שכתוב בהוראת הביצוע כאמור.

◆ עפ"י **הודעת רשות המסים**, בשל העובדה שחג פורים הבא עלינו לטובה חל בתאריך - 28.2.10, הוחלט להסית את המועד האחרון להגשת דוחות מס הכנסה למייצגים משדרים **ליום שלישי ה- 2.3.10**. לפיכך כל דוח שיוגש עד תאריך ה- 2.3.10 ימדד לעניין הוראת ביצוע 6/2009 בנושא: "נוהל

קבלת קהל במשרדי רשות המסים ביום שושן פורים - 1.3.10

במחלקות האמורות לקבל קהל בין השעות 15:30 - 14:00 (חוליות מרכזיות, מח' גביה וכיו"ב), יישאר עובד תורן, שיעניק שירות לקהל. ◆ הרשות ממליצה ללקוחות המעוניינים להגיע למשרדי השומה ביום זה, להקדים ולבדוק טלפונית את מתכונת קבלת הקהל במשרד.

◆ עפ"י **הודעת רשות המסים**, שושן פורים, **יום שני ה- 1.3.10**, הינו יום בחירה, בו יהיו עובדים אשר יצאו לחופשה. מאחר שביום זה אמורה להתקיים קבלת קהל לשכירים (תיאומי מס, החזרי מס וכו') בין השעות 14:00-18:00, יערכו המשרדים להשאר עובדים תורנים, על מנת לתת מענה ללקוחות שיפקדו את המשרד, במידה ויתאפשר.

מערכת מס פהקס מאחלת פורים שמח לקוראי העיתון
"עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי"

מס יציאה" על אופציות במסלול 102 : דילמות בהגירה ל"מדינת אמנה" – חלק ב'

ד"ר שלמה קטלן, עו"ד ; יצחק פוגל, עו"ד (רו"ח)

(לאור החלטת מיסוי 33/08, "זיכוי מס זר על אופציות במסלול רווח הון")

◆ כללי :

מכירה באופציות הוניות במסלול 102 כ"נכס הון" לעניין סעיף 100 א'.

◆ דילמה נוספת שהוזכרה נוגעת לגובה המס שישאל יכולה למסות; מלומדים טענו כי ביחס ל"רווח הון" כאשר ההגירה היא למדינת אמנה אין תחולה לנוסחה הארביטררית של סעיף 100 א'; נוסחת חלוקת הרווח של סעיף 100 א', שאומצה בהחלטה, מתבססת על מועד שינוי ה"תושבות", שיטה שהינה בסתירה כאמור להוראות אמנות המס הנוגעות למיסוי "הכנסת עבודה". אמנם לפי ההחלטה ישראל הכירה בזכות המדינה בה בוצעה העבודה כזכות ל"נגיסה ראשונה", והעניקה זיכוי בגין מס זר. אולם לדעתנו, מדובר גם כאן במקרה זה על הפרת כללי אמנה. עמדתנו היא, כי אם ישראל סווגה את הרווח כ"רווח הון" היה ראוי להחיל על חלוקת הרווח את העקרונות שהוצגו על ידי ארגון ה-OECD.

◆ הדילמה השלישית שהזכרנו נוגעת לזיכוי בשל מס זר ששילם הנישום במדינת מושבו ה"חדשה"; מההחלטה עולה כי ישראל החליטה שיש לה זכות מיסוי ראשונה על רווח ש"הופק" לפני ה"עליה למטוס"; אם זאת נציין, כי לא ברור מההחלטה אם מדינת המושב ה"חדשה" מיסתה את הרווח עד ליום זה או לאו, ויתכן, כי לא ניתן זיכוי בישראל משום שרווח זה לא מוסה מחוץ לישראל; עקב מחסור במידע לא ניתן השליך מה יהיה הדין כאשר הנכס הנתון למיסוי יהא "נכס הון" במובן הקלאסי (להבדיל מאופציות), ומה תהא מדיניות הרשויות לגבי נכס חוץ.

סוף דבר :

מיסוי הגירה של ישראלים בעלי נכסי הון או אופציות שהיגרו אל מחוץ לישראל הינו נושא מורכב ולא נהיר, וזאת בשל חוק מיסוי מקומי לקוני, חקיקה בינלאומית לא אחידה, ומגוון רב של סיטואציות; החלטת המיסוי הקצרה והלקונית שתוכנה פורט ברשימה זו מסייעת רק במעט להבנת הנושא. יש צורך לקיים דיון מעמיק במשמעות הסעיף החדש, תפיסת היסוד העומדת מאחוריו, ויישומו לעניין נכסי הון ואופציות. לדעתנו הגיע השעה לפרסום חוזר מקצועי שיבהיר את עמדת הנציבות בנושאים השנויים במחלוקת שהוצגו ברשימה זו וברשימות אחרות שדנו בנושא, ובמיוחד בשאלת מיסוי רווחים מ"נכס הון" כאשר ההגירה היא למדינת אמנה.

מאמר זה הינו מאמר המשך למאמר משבוע שעבר (ר' גיליון מס פקס 528) ומהווה סיום סדרה בת שני מאמרים, שמטרתה לסקור את הדילמות בהגירה של תושב ישראל למדינת אמנה, כאשר באמתחתו אופציות במסלול 102, ומאחוריו רשויות המס הישראליות הדורשות מס יציאה.

◆ חלקו הראשון של המאמר, סקר את המצב השורר בישראל, תוך התייחסות לדילמות הרבות בתחום.

בן היתר נסקרו הדילמות במיסוי הגירה ואופציות במסלול 102, וכן נדונה השאלה, האם לישראל קיימת זכות למסות רווח לאחר הגירה.

◆ בנוסף נדונה שאלת חלוקת הרווח בין המדינות, לצורך בחינת מיקום החיוב במס, תוך כדי סקירת אפשרויות קבלת זיכוי ממס חוץ.

◆ לבסוף נדון נושא מיסוי אופציות בהגירה ל"מדינת אמנה" לפי ה-IFA/OECD, וכן נדון דו"ח ה-OECD בעניין.

◆ חלקו הנוכחי של המאמר, יסקור את החלטת מיסוי 33/08 שכותרתה, "זיכוי מס זר על אופציות במסלול רווח הון" (קובץ החלטות מיסוי ינואר-דצמבר 2008, אפריל 2009, עמ' 69) ועניינה מיסוי לפי סעיף 100 א' לפקודת מס הכנסה, נוסח חדש-1961, והטלת "מס יציאה" על אופציות במסלול סעיף 102 לפקודה, והשלכותיה על הנושא.

◆ החלטת מיסוי 33/08 :

ההחלטה מתארת מצב בו "תושב ישראל" שהוקצו לו אופציות במסגרת סעיף 102 לפקודה בחברה ישראלית במסלול הוני היגר ל"מדינת אמנה", ועבד שם בחברת בת של החברה הישראלית. בהיותו "תושב" "מדינת האמנה" "מומשו" האופציות. בהחלטה נקבע, כי ישראל תמסה את חלק ה"רווח החייב", ותאפשר זיכוי בישראל בגין "מסי החוץ" שניתן לייחסן ל"רווח חייב" ש"הופק" בחו"ל. כמו כן, נקבע, כי לא ניתן יהיה לעשות שימוש בישראל בעודף הזיכוי.

◆ כפי שהזכרנו, ערב פרסום החוק הועלתה הסברה כי הטל המס על "נכס הון" בעת מעבר ל"מדינת אמנה" אינה מתיישבת עם התחייבויותיה של ישראל במישור זה לעניין "רווח הון"; לאור ההחלטה מסקנתנו הראשונה היא, כי ישראל שומרת לעצמה את הזכות למסות "נכסי הון" לאחר הגירה ל"מדינת אמנה", או לחילופין אינה

אי הכרת בשוחד כהוצאה המותרת בניכוי ע"א 3568/08 חברה בע"מ ופלוגי נ' פקיד שומה-נתניה

◆ חברה בע"מ, על ידי מנהלה ובעל השליטה בה (להלן: המערערים), אשר שמה נאסר לפרסום ע"י צו, פיתחה מיזם במדינה זרה.

במהלך עסקיה נתברר, כי לקידום המיזם יידרש ממנה לשלם כספים לגורמים שונים במדינה, בעקבות סירובם של אותם גורמים לבצע את המוטל עליהם ללא קבלת "תשלומי עמלה".

רואה החשבון של החברה פנה לגורם המתאים בנציבות בבקשה להסדיר מראש את ההכרה בתשלומים אלו כהוצאה בספרי החברה. לאחר מספר פגישות, ביקש רואה החשבון לסכם את הפגישות, בין היתר, בכך שהוסכם כי "עמלות לשונים" יוכרו כהוצאה בגובה של 10% מהעסקה. הוצאות אלו נדרשו כהוצאות מראש בשנת 99' תחת "תשלומי העברה". משראה זאת פקיד השומה הודיע הוא למערער כי קבע את הכנסותיו לפי מיטב השפיטה, מאחר והדו"ח שהוגש לא התקבל על דעתו בנימוק כי ראה את "תשלומי העברה" כמשיכת משכורת, שכן לא הוקמה תשתית ראייתית עובדתית להוכחת תשלומי העברה אלו בפועל. בעקבות זאת הגישה החברה ערעור לביהמ"ש המחוזי כנגד השומה שהוצאה לה בטענה כי ניתנה לה הבטחה שלטונית ביחס ל"תשלומי השוחד" ואשר פקיד השומה אינו רשאי לחזור בו ממנה שכן, הנסיבות המיוחדות של המקרה הצדיקו הכרה ב"תשלומי השוחד" ללא הצגת אסמכתאות בגינם. ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור ומכאן הערעור בפני ביהמ"ש העליון.

◆ **טענות המערערת:** שלילת הוצאה ששימשה לייצור הכנסה יכולה להיעשות רק על ידי המחוקק, ובהיעדר סייג מפורש בחוק יש לפרש את ההגבלה על הוצאות בלתי חוקיות באופן מצמצם, בהתייחס למהותם המדויקת של התשלומים השונים. התשלומים היו כורח המציאות ולא היה בהם כדי לזכות את החברה בטובת הנאה לה לא הייתה זכאית. עוד היא טענה כי אין מדובר ב"תשלומי שוחד" מכיוון שהועברו לשם קידום ביצוע הפרוייקט. לחלופין טוענת היא כי אף אם מדובר בתשלום שאינו חוקי, הרי שקיימות רמות שונות של אי חוקיות, שעשויות להשפיע על שאלת ניכוי ההוצאה.

◆ **טענות המשיב:** הוצאות השוחד הנדונות לא הוכחו כנדרש. חלקן הינן סכומים זניחים, כפי שנקבע ע"י ביהמ"ש מחוזי, ועיקרם הינו הוצאות מחייה של עובדי החברה במדינה הזרה. בכל הנוגע ליתר הסכומים, לא הניחה המערערת כל תשתית ראייתית שיהיה בה די כדי לאפשר הכרה בהוצאות המבוקשות. אף טענת המערערת בדבר הבטחה שלטונית סותרת את קביעתו העובדתית של ביהמ"ש המחוזי, כי לא נוצרה כל הסכמה מחייבת. עוד טוען הוא, כי אף לגופו של עניין אין להתיר הכרה בהוצאות שוחד בשיטת המס הישראלית.

ביהמ"ש

העליון המשנה לנשיאה א' ריבלין, כב' הש' ס' ג'ובראן, כב' הש' נ' הנדל:

◆ כידוע, הלכה היא, כי ביהמ"ש שלערעור לא יתערב על נקלה בממצאים שבעובדה שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית אלא אם מסקנותיה אינן עומדות במבחן ההיגיון והשכל הישר. כדי להקים טענה לפיה יצר המשיב החלטת מיסוי מחייבת, על הנישום להקים בסיס ראייתי לכך שאכן נתן המשיב החלטת מיסוי שיש בה כדי לחייבו, כחיוב חוזי או כהתחייבות שלטונית. בענייננו, אין בראיות אותן הציגה המערערת בפני ביהמ"ש קמא כדי להראות, כי כלל ניתנה על ידי המשיב החלטת מיסוי מחייבת.

◆ לא עלה בידי המערערים להציג בפני ביהמ"ש המחוזי תשתית ראייתית כדי לבסס טענה, לפיה הוציאו הוצאות ששימשו לייצור הכנסת החברה, בין אם מדובר בהוצאות שוחד ובין אם מדובר בהוצאות לגיטימיות יותר שכן, נטל ההוכחה בעניין זה מוטל על הנישום אם לא נפסלו ספריו. כל שהוצג היה רשימת "שמות קוד" ולצידה ציון סכומי כסף, אשר נערכה בדיעבד. סכומים נטענים אלו לא הוכחו כנדרש על ידי עדי המערערים, אשר מעדותיהם ניתן לחלץ סכומים זניחים בלבד ביחס לסכומים אותם טענו המערערים כי הוציאה החברה. ככל שטוענים הם כי מדובר בהוצאות עסקיות לגיטימיות (אף אם אינן חוקיות במלוא מובן המילה), המשקפות את המקובל במדינה הזרה, עליהם להציג את הפרטים המלאים אודותיהן. התשתית הראייתית בפרשה מצביעה על כך שלא הוכח השימוש בכספים האמורים, אשר נמשכו מקופת החברה על ידי מנהל החברה, והועברו על ידו לצדדים שלישיים במדינה הזרה. בהיעדרן של הראיות, יש לראות בהם כהכנסה בידי המערער שכן, כל קביעה אחרת יהיה בה משום פתיחת פתח למניפולציות בדמות משיכת כספים במס חברות בתואנה של הוצאות שלא הוכחו. כאמור, חיובו של המערער במס בגין הסכומים הנדונים נובע מכך שמשך את הכספים מהחברה ולא הוכח כי הוציאם במסגרת עסקי החברה. עם זאת, קביעה זו אינה נכונה בכל הנוגע לסכומים אליהם התייחס ביהמ"ש המחוזי כ"סכומים זניחים" ואין הם יכולים להיות מיוחסים למערער כהכנסתו. אולם, אין תמונה ברורה לגבי הסכום המדויק בו חויב המערער כפועל יוצא של יחוס המשיכות על שמו, והאם מסכום זה נוכו הסכומים בהם הכיר פקיד השומה ככספים להוצאות מחייה של עובדי החברה. לפיכך, ככל שלא ניכה המשיב מהסכום בו חויב המערער את הכספים שהוכרו כתשלומי הוצאות אש"ל, יעשה כן בהתאם לסכומים שהוכרו למערערת.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 17.2.10

ב"כ המערערים: עו"ד פנחס רובין.

ב"כ המשיב: עו"ד עמנואל לינדר.

**בג"ץ - הקטנת ריבית והפרשי הצמדה – לפי סעי' 192 לפקודה
בג"ץ 3246/08 החברה האמריקאית לגז בע"מ נ' מנהל רשות המיסים**

רטרואקטיבית, המטילה חובת תשלום למפרע. במקרה כזה הנישום הרי לא יכול היה לדעת, כי חלה עליו חובת תשלום מס במועד הקבוע, שהרי באותו מועד עצמו עדיין טרם באה החובה לעולם).

◆ פסק הדין בעניין "מבע" עמד על הנסיבות האובייקטיביות שבהן קמה חובת הפעלת שיקול הדעת באשר להפחתה ולהקלה בשיעור הריבית ואף הציג דוגמאות למצבים מסוג זה שאינם דומים למצב העותרת במקרה הנידון. טענת העותרת מובילה לכך, שכאשר הנישום חולק על החבות ומעורר שאלה הראויה לדעתו להתברר בערעור, ואפילו אכן ראויה היא לברור משפטי בערעור, יש בכך כדי להצדיק את אי תשלום המס ולאחר מכן, לאחר ההכרעה השיפוטית אף להצדיק את ההפחתה מהערך הריאלי של המס המתחייב. אילו נתקבלה טענה זו ניתן היה לקבוע שכל הליכי השגה וערעור, ואי השלמה עם שומה, יש בהם כדי לקיים מניעה אובייקטיבית לתשלום המס; טענה מרחיקת לכת זו אין לקבל. נסיבות עניינה של העותרת אינן נכנסות בגדר אף אחת מהאפשרויות למניעה אובייקטיבית לתשלום המס, בהתאם לפרשנות שניתנה לסעיף 192 בפסק דין בעניין "מבע" הנ"ל. טענתה של העותרת כי עצם העובדה שניתן לה עיכוב ביצוע לתשלום חובה בשלב הערעור, אינה מלמדת על אי הידיעה האובייקטיבית. לא למותר לציין כי בבקשתה לעיכוב ביצוע ציינה העותרת כי אם יידחה ערעורה "היא תעמוד בהתחייבויותיה כדת וכדין". גם טענתה הנוספת של העותרת, לפיה היו כספי העותרת בידי המדינה, כיוון שהשקיעה את הכספים באג"ח ממשלתיות, אינה יכולה לעמוד.

◆ המדינה אינה שותפה להשקעותיה של העותרת, או של כל נישום אחר; הפסדיה או רווחיה של העותרת בהשקעה שבחרה בה כדי להשקיע את כספה אינה יכולה לפטור אותה מתשלום הערך הריאלי של המס שהיא חייבת בו. אין לערב בין מסלול המס, לבין ההשקעות באג"ח ממשלתיות ולצפות שהממשלה תביא בחשבון לצורך חישוב המס את פירות השקעת העותרת, באג"ח הממוסות לעצמן.

התוצאה:

◆ העתירה נדחת.

ניתן ביום 15.2.2010

ב"כ העותרת: עו"ד אמנון רפאל; עו"ד שלומי לזר.

ב"כ המשיב: עו"ד יהודה ליבליין.

◆ **מהות העתירה:** העותרת מבקשת להורות למשיב לעשות שימוש בסמכות הקבועה בסעיף 192 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961, ולהקטין את שיעור הריבית והפרשי ההצמדה בהם חויבה העותרת בגין שומת המס לשנים 1990-1988. המחלוקת בין הצדדים מעוגנת בטענת המשיב, כי משנדחים ערעוריהם של נישומים מתחייב תשלום המס בערכו הריאלי, ובמלים אחרות, המס בצירוף הפרשי הצמדה וריבית.

◆ **טענת העותרת:** המחוקק הקנה, בסעיף 192 הנזכר לעיל, למנהל רשות המיסים, להקטין שיעורים של ריבית או קנס "אם הוכח להנחת דעתו כי הפיגור שגרם לחובת התשלום, לא נגרם על ידי מעשה או מחדל התלויים ברצונו של הנישום". לטענתה, הפיגור בתשלום המס שלה נגרם מכך שסכום המס שהיא חבה לא היה ידוע עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינה, שהסתיימו רק לאחר דחיית ערעור שהגישה לביהמ"ש העליון על פסה"ד של ביהמ"ש המחוזי ודחיית בקשתה לדיון נוסף ומשכך יש להקטין את שיעורי הריבית והפרשי ההצמדה בהם חויבה בגין שומת המס לשנים 1990-1988.

◆ **טענת המשיב:** לטענתו, משנדחים הערעורים המוגשים ע"י הנישומים, יש לשלם את המס בערכו הריאלי, משמע, תשלום המס בצירוף הפרשי הצמדה וריבית.

דברי השופט ד' ביניש: את הטענה, מעגנת העותרת בפרשנות שניתנה להוראות סעיף 192 הנזכר לעיל בפסה"ד שניתן בבג"ץ 653/83 מבע מוציאים לאור בע"מ נ' סגן נציב מס הכנסה, פ"ד לט (3) 29 (1985).

הפרשנות שניתנה על ידי העותרת לאותו פסק דין מרחיבה את האמור בו מעבר להלכה שנפסקה בו. באותו עניין, נקבע ע"י ביהמ"ש כי ניתן ללמוד, הן מניסוחו ולשונו והן מתכליתו של סעיף 192, כי חובת הפעלת הסמכות על ידי נציב מס הכנסה מותנית בשני תנאים:

◆ **תנאי ראשון:** "עצם הפיגור בתשלום לא היה תלוי ברצונו של הנישום, שכן הייתה מניעה אובייקטיבית שאינה בשליטתו, אשר מנעה מהנישום לעמוד בתשלום (למשל, התמוטטות עסקו של הנישום, אשפוז פתאומי מחמת מחלה קשה, מצב מלחמה וכיוצא בזה)".

◆ **תנאי שני:** "הפרת חובת התשלום לא הייתה ברצונו של הנישום, שכן מסיבות אובייקטיביות הוא לא יכול היה לדעת, כי מוטלת עליו חובת תשלום מס, או יכול היה להניח בסבירות הראויה, כי אין מוטלת עליו חובת תשלום זו (דוגמה מובהקת למצב כזה היא מקרה של חקיקה

תפקידו של יועץ מס אינו מסתכם בסיכום אריתמטי ת"א (ראשל"צ) 2129-02 עמית ואח' נ' אוסטשינסקי ואח'

שניתן על פי החוק. הפערים חייבו בדיקה של אמינות הנתונים, ולא רק "סיכום אריתמטי". והנה, הנתבעים לא הניחו כל ראייה בדבר בדיקות כלשהן שערכו. בנוסף, אין חולק, כי הדו"חות לא כללו כל ביאור או הסבר לפקיד השומה בדבר הפערים בסעיפי ההוצאות לאורך השנים. מחוות דעתו של המומחה מטעמם עולה שהסתפקו ב"סיכום אריתמטי" של הנתונים שהועברו אליהם, ללא בדיקה וללא תוספת ביאור.

◆ אין ספק, כי המייצג אינו אחראי לתוצאות העסקיות יחד עם זאת, הוא אחראי לעורר שאלות בקשר עם הנתונים הנמסרים על ידי לקוחו, על מנת לוודא אמינותם ולמנוע תקלות מיותרות. גם כאן, מקום בו נוצר הפרש שלילי, היה על הנתבעים לברר את הדברים עם הנישום ולהתריע בפניו על הצורך לבדוק את אמינות הנתונים. בנוסף, היה מקום ללוות את נתוני הדו"ח בביאור מתאים לפקיד השומה – ודבר זה לא נעשה, ולכן יש לקבל את טענת התובעים בראש זה. לעניין ספירת המלאי נקבע כי אף אם הרשימה נערכה על ידי התובעים עצמם (ולא כטענתם – על ידי הנתבע), היה על משרד הנתבעים לעיין ברשימה עם קבלתה ולבדוק את ראויותה כ"רשימת מלאי". ועל כן אין מנוס מהמסקנה, כי רשימת המלאי לשנת 1990 לא טופלה בזהירות ובמקצועיות הנדרשות ממייצג. הצגת הוצאות ביטוח לאומי בדו"חות השנתיים בסכומים משוערים אינה תקינה ואינה מקובלת.

◆ דומה כי אין פסול בהצהרת בעלים או מנהל, כי הוא קרא את הדו"ח ומאשר את אמינות הנתונים המופיעים בו. בהצהרה כזו יש אף כדי להמריץ את בעל העסק לפעול לאימות הנתונים המופיעים בדו"ח. ואולם במקרה דנא, ההצהרה הנ"ל לא הסתפקה בכך, אלא הוסיפה נטילת אחריות "בלעדית" של התובעים על הדו"ח. האחריות הבלעדית נרשמה בסמוך להודעה, לפיה הדו"ח הוכן "בהתאם למסמכים ולאישורים שהמצאתי למשרד אוסטשינסקי". קריאת ההצהרה כפשוטה מרמזת על נסיון של משרד אוסטשינסקי לשלול אחריותו לדו"ח, למרות המשימה שנטל על עצמו להגיש את הדו"ח לשלטונות המס ולייצג את הנישומים בענינו. הנסיון להתנער מהכנת הדו"ח מחזק את המסקנה דלעיל, כי הנתבעים הסתפקו ב"סיכום אריתמטי" של מספרים שהונחו בפניהם, ולא פעלו לעריכת בדיקות והצגת ביאורים.

התוצאה:

◆ התביעה התקבלה באופן חלקי.

ניתן ביום: 17.12.09

ב"כ התובעים: עו"ד ב. אדורס וי. אדורס.

ב"כ הנתבעים: עו"ד ש. ארליך וא. פרדל.

◆ המדובר בתביעה שענינה טענה לרשלנות מקצועית. התובעים שכרו את שירותי הנתבעים לצורך ניהול הנהלת חשבונות, ייעוץ מס וייצוג בפני רשויות המס.

טענת התובעים: הטיפול לו זכו לקה בהתרשלות והסב להם נזקים, למשל בדמות קנסות שהוטלו עליהם ע"י רשויות המס.

טענת הנתבעים: לא נפל כל פגם בעבודתם, וכי התובעים הם אלה שניהלו את עסקיהם בצורה קלוקלת ותוך העלמת הכנסות.

ביהמ"ש השלום ראשל"צ - כב' השופט ד"ר א סורוקר:

◆ דו"חות אישיים שנתיים המוגשים על ידי מייצגים לרשויות המס, אינם מהווים אלא סיכום נתוני ההכנסות וההוצאות של העסק במהלך שנת מס אחת, כפי שהועברו להנהלת חשבונות באופן שוטף במהלך השנה, וש"הביקורת" הינה נחלת חלקו של הרואה חשבון, שאין ליועץ מס שום גישה אליה. דברים אלו, גם אם נוסחו "יפה", וגם אם (לכאורה) הסתמכו על חקיקה, הרי אינם מתיישבים עם השכל הישר ואינם ולא יהיו מקובלים לא על הלקוחות ולא על רשויות המס שמצפים לקבל דו"ח מבוקר גם מיועץ מס.

◆ נכון שהאחריות הראשונית על עריכת הדו"חות הכספיים חלה על הנישום, ואין ליועץ המס אחריות ישירה על הדו"חות, אך בכל זאת, הוראת ס' 2.א. לתקנות מס ההכנסה (כללי אתיקה מקצועית של יועצי מס), שהיו בתוקף בתקופה הרלוונטית ושהינן גלגולו הקודם של חוק הסדרת העיסוק בייצוג ע"י יועצי מס, עולה כי הפעילות המקצועית במקרה דנן עומדת בסתירה גמורה אל מול הנחיות הדין: "התנהגות שאינה הולמת" המעשים והמחדלים של יועץ מס המנויים להלן יש בהם משום התנהגות שאינה הולמת את כבוד המקצוע של יועץ מס: (א) מתן שירות שלא בהקפדה על הגינות ויושר או שלא לפי מיטב שיקול הדעת או שלא בזהירות מקצועית ראויה. (ב) התרשלות או הזנחה במתן השירות המקצועי". אף כי יועץ מס אינו רואה חשבון ואינו עורך ביקורת, הרי שהוא משמש כגורם מקצועי שתפקידו אינו רק "לסכם אריתמטית" את הסכומים המובאים בפניו, אלא להנחות את הנישום בהכנת הדו"ח, לערוך בדיקות ראיות בקשר עם הנתונים המובאים בפניו, ולגרום להצגתם באופן אמין ונאות. יש לקבל, כי נישומים שפונים ליועץ מס על מנת שייצגם, אינם מצפים ממנו רק "לקלוט" את החומר השוטף שלהם ושידווח בעבורם על התשלומים השוטפים לרשויות המס, כפי שמתאר מומחה הנתבעים, אלא שישקיע את מיטב כשרונותיו בעריכת הדו"חות השנתיים שלהם על מנת לחסוך מהם הסתבכויות מיותרות עם רשויות המס, במטרה שהדו"חות עצמם יוצגו באופן נאות ולהקטין את חבות המס שלהם ככל

כרטיס אשראי חדש - לעו"ד ורו"ח

ביום 21.2.10 נחתם הסכם בין מועדון הצרכנות של חברי לשכות עורכי הדין ורואי החשבון MEMBERS המנוהל על ידי AllUNeed מקבוצת ארנון פז, לבין קבוצת ישראלכרט. המועדון מאגד כ- 56,000 חברי לשכות עורכי הדין ורואי החשבון. כרטיסי המועדון יהיו כרטיסי אשראי חוץ בנקאיים מקבוצת ישראלכרט ואמריקן אקספרס וישאו את לוגו MEMBERS ולוגו הלשכות.

עיקרי ההטבות מהן ייהנו חברי המועדון: פטור מדמי כרטיס (למעט כרטיסי אמריקן אקספרס פלטינה ו- Signia Mastercard); כניסה חינם לטרקלין האח"מים – פעמיים בשנה. כניסה חינם לטרקלין האח"מים "טרקלין דן" בנתב"ג טרמינל; מתנת הצטרפות ללקוח- מתנה אשר תשלח ללקוח לאחר פעולה ראשונה בכרטיס; הנחה בדלק- הנחה קבועה במעמד חיוב כרטיס המועדון. הנחות במעמד החיוב- במגוון רחב של בתי עסק; הטבות ומבצעי רווחה ופנאי- כדוגמת נופש, אטרקציות, מופעי בידור, ספא, סדנאות ואירועים מסובסדים; כרטיס מתנה- רכישת כרטיס מתנה בהנחה לחברי המועדון; ימי לקוחות במגוון רשתות ועוד.

ביהמ"ש בירושלים יושבתו לחודש

עפ"י הודעת **מר משה גל, מנהל בתי המשפט**, בתי המשפט באזור ירושלים יושבתו למשך כחודש החל מיום 26.2.10 עד ליום 20.3.10 לצורך החלפת מערכת המחשוב של בתי המשפט. בתי המשפט שיושבתו הם: בית משפט השלום בבית שמש, בית משפט השלום בירושלים, בית המשפט לתביעות קטנות בירושלים, בית המשפט לתעבורה בירושלים, בית המשפט לענייני משפחה בירושלים ובית המשפט המחוזי בירושלים. הנהלת בתי המשפט מסרה, כי בתקופת ההשבתה לא תתקיים קבלת קהל, אך דיונים שנקבעו יתקיימו כסדרם.

עו"ד זיו שרון עוזב את משרד אלתר

3 שנים לאחר פטירתו של עו"ד **אבי אלתר ז"ל**, הודיע עו"ד **זיו שרון**, אחד משלושת השותפים הבכירים במשרד אלתר, על עזיבתו את המשרד לטובת הקמת משרד עצמאי. כצפוי, המשרד החדש יעסוק בדיני מסים.

◆ **אנו מאחלים לעו"ד זיו שרון את ברכת הדרך ואין לנו ספק שיעלה ויצליח בדרך החדשה בה בחר** ◆

עו"ד מחיפה חשוד בהעלמות

עורך דין מחיפה, החשוד בהשמטת הכנסות בסך 1.2 מיליון ₪, שוחרר השבוע בערובה בבימ"ש השלום בחיפה, כבוד השופט **דניאל פיש**. לפי בקשת המעצר, שהוגשה ע"י **משרד חקירות מס הכנסה חיפה**, עו"ד **מוחמד בסתוני חסאן** (53), בעלים של משרד לעריכת דין בחיפה חשוד בהשמטת הכנסות וניהול ספרי חשבונות כוזבים במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס. לפי החשד, בשנת המס 2001 קיבל החשוד שכר טרחה בסכום של כ- 1,200,000 ₪. החשוד, במזיד ובכוונה להתחמק ממס, השמיט את ההכנסה מהדוח שהגיש לפקיד השומה לשנת המס 2001.

50% מגני הצפון לא רשמו תקבולים

במבצע ביקורות ניהול ספרים, שערך בשבוע האחרון, **משרד השומה חיפה**, נמצאו ליקויים חמורים ב- 13% מהעסקים ואי רישום תקבולים ב- 22% מהם. עוד נמצא, כי שיעור אי רישום התקבולים בקרב גני הילדים עומד על **מעל ל- 50%**, ומדובר בסכומים הנעים מעשרות ועד מאות אלפי ₪. כ- 110 עסקים בחיפה, בטירת הכרמל ובקרית אתא נבדקו במהלך המבצע. כהכנה למבצע ערכו עובדי מחלקת ניהול ספרים תצפיות, מעקבים וקניות סמויות. מקצת הביקורות: בגן ילדים בחיפה נמצא, כי הגננת מנהלת שתי מערכות ספרי חשבונות, האחת לצורך הצגתה לרשויות המס והשנייה, לשימושה האישי, ובה נרשמות מלוא הכנסותיה. הגננת נחקרה ונמצא, כי במהלך השנים האחרונות לא דיווחה על סכום של כ- 400,000 ₪. נגד הגננת יוגש כתב אישום. בגן ילדים בחיפה נמצאו ראיות לכאורה לפיהן לא נרשמו כדין הכנסות בסך 164,200 ₪. הגננת נחקרה ותטופל בהליך פלילי. גננת המפעילה כשנה גן ילדים בחיפה "שכחה" לפתוח תיק במס הכנסה ולדווח על הכנסותיה. אי רישום תקבולים בסכומים גבוהים נמצאו אצל רופאת שיניים וקבלן שיפוצים.

מנהל משרד השומה חיפה, רועי מקוב, מדגיש, כי הביקורות בעסקים ימשכו בימים הקרובים, ואף בשעות לא שגרתיות. כמו-כן, מבהיר מקוב, כי ימוצה הטיפול במקרים בהם התגלו ליקויים.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בנין 132, מגדל עזריאלי 1

תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.